

**TEATRUL LUI TENNESSEE WILLIAMS ÎN LIMBA ROMÂNĂ:
ASPECTE ALE TRADUCERII SECVENȚELOR DIRECTIVE**

CHIRILĂ ȘERBAN Ana-Cristina

**Ph.D. student, Faculty of Letters and Communication Studies/Department of Languages,
University "Ștefan cel Mare", Suceava, Romania, anacristinaserban@yahoo.fr**

Discursul dramatic este definit de un tip specific de „oralitate”, rezultată din îmbinarea trăsăturilor mimetic conversaționale cu trăsăturile textuale ale dialogului literar. Piesa de teatru este considerată o formă tradițională de discurs vorbit în formă scrisă, în care, spre diferență de alte discursuri literare, dialogul reprezintă principalul mediu de comunicare și se constituie în discurs activ (menit să fie pus în scenă). Aceste trăsături converg spre problema generală a autenticității în redarea vorbirii în teatru, devenită provocare majoră în cazul traducerii discursului dramatic. Aspectele care țin de captarea naturaleții stilului vorbit sau a expresivității discursului vorbit în traducerea de teatru variază de la traducerea interjecțiilor sau a particulelor discursive la transpunerea fenomenelor sintactice de elipsă sau de suspensie și la păstrarea forței ilocuționare a enunțurilor sau a secvențelor dialogale. Acestea fac obiectul unei analize microtextuale pe care o aplicăm, în cadrul unui studiu extins, unui corpus constituit din piese de teatru în limba engleză, aparținând dramaturgului american Tennessee Williams, și din versiunile lor de traducere în limba română. Prezentul articol restrânge aria de analiză la problematica transpunerii interlingvistice a actelor de vorbire, ca unități conversaționale minimale, urmărind strategii și tehnici specifice aplicate în traducerea actelor directive într-un singur text-țintă. Textul-sursă reprezintă piesa *The Glass Menagerie*, inclusă în antologia Tennessee Williams, *Plays 1937 – 1955*, New York, The Library of America, 2000. Versiunea românească este traducerea Andei Boldur, cuprinsă în volumul *Tennessee Williams, Teatru* (1978).

Analiza problemelor pe care actele de vorbire (*speech acts*) le implică în cadrul traducerii unor texte dramatice presupune, mai întâi, luarea în discuție a a pertinentei unui astfel de demers. Ne întrebăm, în primă instanță, în ce măsură se pot aplica teoriile lui Austin și ale lui Searle discursului dramatic și traducerilor acestuia. Ceea ce pare a justifica tratarea textului literar prin moduri de reflecție și instrumente de analiză destinate limbii este însăși recunoașterea implicită a dimensiunii dialogice a operei literare, care se dovedește cu atât mai complexă în teatru. Demersul se recomandă ca unul legitim „dacă vedem în discursul literar un fel de metagen ce presupune existența unui ritual specific și a unor condiții de reușită” specifice (Maingueneau, 2007: 28).

Un al doilea aspect pregător al analizei ține de stabilirea criteriilor de observare și de inventariere care să servească în identificarea unităților relevante (din textul-sursă) sub aspectul acțional al utilizării limbii. O analiză a traducerilor sub aspectul actelor de vorbire pornește logic de la întrebări legate de felul în care se actualizează lingvistic aceste unități comunicative. Premisa este că limbile naturale dispun de structuri sintactice specializate care, alături de elemente prozodice precum intonația, semnalizează valoarea ilocuționară a enunțului (scopul comunicativ). Pe de altă parte, asistăm la realizări indirecte, ne-prototipice ale actelor sau la lipsa unor mărci formale specifice și la particularități structurale ale enunțului, care poate fi format dintr-una sau mai multe propoziții, din propoziții eliptice, din porțiuni de propoziții. Lipsa unei relații directe între actul de vorbire și structurile sintactice care le construiesc prezintă traducerii un caz interesant, în sensul în care aceasta

relevă, într-un mod ideal, „cum să faci” același lucru nu doar folosind cuvinte din sisteme lingvistice diferite ci cu structuri morfologice, sintactice și prozodice activate și configurate diferit în formularea unui enunț. Putem spune că reușita traducerii - ca act de vorbire interpretativ – depinde de măsura în care aceasta percepe și redă modul în care personajele acționează asupra celuilalt prin cuvinte în interiorul lumii dramatice construite.

Pe de altă parte, ținem cont că dincolo de diversele actualizări morfo-sintactice și lexicale specifice, *valorile ilocuționare* care definesc actele de limbaj rezultă dintr-un conglomerat de *condiții de reușită* înscrise în cadrul sau contextul comunicativ. Dificultatea analizei la nivelul discursului selectat se relevă, încă o dată, din perspectiva *performabilității* textului dramatic. Reprezența dramatică asigură concretizarea condițiilor enunțării și prin aceasta desăvârșirea discursului și sub aspectul valorilor ilocuționare: semnele sistemului teatral (elemente paraverbale, unități kinetice) se constituie în indicatori ai modului și ai forței ilocuționare, prin care spectatorului îi este comunicată rețeaua de intenții, scopuri și motivații ce constituie piesa. Metodologia impune o clasificare adecvată a actelor ilocuționare.

Taxinomia lui Searle (1976) constituie un aparat metodologic util, care ne ajută să evaluăm gradul de echivalență atins de traduceri în redarea valorilor ilocuționare ale unor enunțuri extrase din textul dramatic. Nu ignorăm însă nici mult mai actualele teze interacționiste care semnaleză faptul că actele ilocuționare nu reprezintă entități izolate, detașate de contextul comunicării și al înșiruirii discursive în care sunt produse.

În clasificarea propusă de J. Searle (1976: 12), scopul ilocuționar al actelor directive rezidă în încercarea vorbitorului de a determina alocutorul să acționeze într-un anumit fel, scop manifestat cu intensitate variabilă: forța de manifestare a încercării nuanțează valoarea ilocuționară (de la încercări modeste cum sunt invitațiile la încercări insistente cum sunt ordinele. Actele directive sunt reprezentate în corpus prin forme de realizare directe (enunțuri imperative, structurate sau nestructurate) dar și prin forme indirecte, prin enunțuri asertive, interogative sau expresive (formule indirecte convenționale sau non-convenționale). Manifestarea scopului ilocuționar acoperă valori variate: ordin, comandă, îndemn, cerere, rugămintă, invitație, întrebare, urare, imprecăție, interdicție (atunci când se realizează prin forme negative), intenția comunicativă a locutorului fiind recunoscută, de fiecare dată, ca aceea de a schimba o stare de fapt din lumea reală.

Prezenta analiză vizează probleme de traducere a actelor directive prin care personajul-locutor solicită alocutorului realizarea unor *acțiuni non-verbale*. Textele-sursă manifestă o slabă reprezentare a verbelor care denotă acte membre ale acestei categorii (după Searle: *ask, order, command, request, beg, plead, pray, entreat, invite, permit, advise* dar și câteva din „comportamentalele” (*behavitives*) lui Austin precum *dare, defy, challenge*). În aceste condiții, prima provocare a traducerii este evaluarea corectă a valorii ilocuționare (etapă inferențială constând în percepție și comprehensiune a intenției emițătorului), raportate nu doar la scopul directiv ci și la diversele condiții de manifestare a acestuia.

În textele corpusului, o mare pondere a enunțurilor directive sunt organizate sintactic sub formă de propoziții principale independente, modul verbal cel mai frecvent folosit atât în textele-sursă cât și în textele-țintă fiind *imperativul* (în sensul în care structurile directe prototipice din limba-țintă sunt, în multe instanțe, traduse prin forme corespondente din sistemul-sursă). Acesta apare însă în diverse tipare sintactice și contexte verbale originale, care, în mod evident, pot fi supuse restructurării prin traducere: forme simple negative: „Don't speak!” (Nu-mi spuneți nimic, Nu-mi vorbiți!); imperative repetate: Hush! Hush! (Taci, taci,...); forme coordonate: „stop putting on and tell me some things” („încetează cu stilul ăsta telegrafic și explică-mi mai pe larg”); „Rise and Shine!” (redate uneori prin expansiune și explicitare: „Răsari și strălucește, mândru soare!”); imperative cu subiect; imperative cu interjecții injonctive: „Now you answer it!” (transpuse în formule performative: „Te rog răspunde”); ocurențe frecvente ale acestui tipar pot fi identificate mai curând la nivelul soluțiilor traductive oblice: „Hai, prostuțo, pregătește-te să-ți primești curtezanul” („Fuss, fuss – silliness! – over

a gentleman caller!"); imperative cu interjecții expresive: „For heaven’s sake, stop putting on and tell me some things, will you?” („Pentru numele lui Dumnezeu, încetează cu stilul ăsta telegrafic și explică-mi mai pe larg”);

Expunerea comparativă a vizat, până în acest punct al analizei, realizări directe ale actelor directive prin formele prototipice ale imperativului. În ambele sisteme ale corpusului există, însă, și numeroase *realizări indirecte* ale actelor de tip directiv¹. Texte-sursă și textele-țintă împrumută din cele două limbi atât forme convenționale (precum realizarea rugămintilor sau a sugestiilor prin întrebări) cât și forme conversaționale locale. Am selectat drept cazuri interesante pentru ilustrarea strategiilor traductive secvențele care prezintă realizări directive indirecte cu structură asertivă. Kerbrat-Orecchioni (2005: 99) identifică trei tipuri esențiale de realizare asertivă a directivelor:

1. afirmarea *dorinței* locutorului, care se traduce, în opinia noastră, prin specificarea condiției de sinceritate de către locutor (*wish*, la Searle);

Acest tip de act indirect este descris de orientarea sa esențială spre locutor – *self-oriented* (Kerbrat-Orecchioni, 2005: 101). Cele două sisteme ale corpusului prezintă structuri corespondente, construite pe formele de indicativ (rezultând în formule insistente) sau cele de condițional (formule atenuate) ale modalizatorilor lexicali de tip *to want/ to wish/ to like/ to hope* – „a vrea”, „a dori”, „a-i plăcea”, „a spera”.

2. afirmarea unei *obligații*, pe care noi o reformulăm ca expresie a *modalității deontice obiective*, propriu-zise;

Astfel de structuri indirecte construiesc formule directive insistente („caractere brutal”, la Kerbrat-Orecchioni) frecvent asociate cu morfeme care semnalează nuanța de „urgență” sau de „nerăbdare” (numiți de același cercetător „*procédés aggravateurs*”), ca în exemplul următor : (TS1) You really must come to the table. / (TT1) Trebuie nepărat să vii la masă.

3. constatarea unei stări de fapt (raportate la realizarea sau nerealizarea unei acțiuni).

Textul-sursă al piesei *The Glass Managerie* oferă varii structuri de actualizare pentru acest tip de act directiv în intervențiile Amandei. Am ales să nu le redăm în enunțuri izolate ci integrate în tranzații (cu structură simbolic repetitivă) care se dovedesc relevante din mai multe perspective ale analizei: întrepătrunderea formulelor de tip „constatare” cu expresii de tip deontic, formularea replicilor reactive la acte directive indirecte, iar din perspectiva traducerii, variația strategiilor, care pot fi:

A. directe

- a. redare de act indirect prin act indirect, cu structuri corespondente din sistemul țintă, ca în „We can’t say grace until you come” – „Nu putem spune rugăciunea până nu vii”(verb modal);
- b. redare act indirect - act indirect, prin alte structuri cu valori similare din limba sursă : „We can’t say grace until you come” – „Nu începem masa până nu vii și tu”(verb modal – indicativ prezent);
- c. redare act indirect - act indirect, prin tipuri de enunțuri diferite: „You’re not excused from the table” – „Cine ți-a dat voie să te ridici de la masă?”(enunț asertiv – enunț interogativ);

B. oblice

- a. redare a actului indirect prin act direct (realizat prin structuri imperative): „You’re keeping us waiting” – „Nu ne face să așteptăm”; Tom? – Tom!.

În limba engleză, ca și în limba română, formele verbale afirmative de *mod indicativ, timp viitor*, la persoana a II-a, singular sau plural, suplinesc forța ilocuționară a imperativului: intenția de a-l face pe alocutor să acționeze în sensul specificat de conținutul propozițional este implicită în asocierea alocutorului cu o acțiune viitoare, față de care locutorul se angajează sub aspectul certitudinii. De altfel, conținutul propozițional al actului directiv este construit pe schema fundamentală conform căreia

---

¹ Susan Ervin-Tripp, autoarea unuia dintre cele mai influente studii pragmatice a directivelor, explică motivațiile pragmatice ale frecvențelor structurării indirecte ale acestor acte: „they impose on others, so that they lead speakers to conceal intent” (1981: 195).

„alocutorul realizează o acțiune viitoare” : „The propositional content is always that the hearer H does some future action A” (Searle, 1976: 12). Acest tip de rațiuni pragmatice justifică încadrarea enunțurilor realizate prin structuri verbale la modul indicativ, timpul viitor în categoria enunțurilor imperative (Nagy, 2002: 43). Pe de altă parte, Kerbrat-Orecchioni (2005: 102) include astfel de structuri în formele de realizare indirectă a „solicitării” directive, considerând că ele ilustrează cazul tropilor ilocuționari („tropes illocutoires”): ordine deghizate în aserțiuni, care rețin totuși o forță ilocuționară comparabilă cu cea a structurilor directe. Textele-sursă exploatează, în acest sens, valorile modale suplimentare ale auxiliarului *will*, care acoperă un registru variat de nuanțe: predicție bazată pe certitudine (*prediction, expression of certainty*), expresie volitivă accentuată (*willingness, determination* - în forma pozitivă, *refusal* - în forma negativă), indicială - în astfel de instanțe directive - pentru dorința vorbitorului de a schimba o stare de fapt din lumea reală (condiția de sinceritate a actului directiv).

Forța directiv-restrictivă a construcțiilor cu auxiliarul englezesc *will* necesită uneori soluții traductive inspirate așa cum sunt structurile indirecte cu sintaxă expresivă. Anda Boldur recurge la astfel de strategii pentru a reda obstinația cu care Amanda se agață de ideea salvatoare a unui „peșitor” pentru fiica sa infirmă, Laura.

În structurile interogative ale textelor-sursă, auxiliarul modal *will* construiește acte indirecte de tip cerere (*request*) sau rugămintă (*plea – urgent, expressive request*). Autorul face uz de diversele posibilități de formulare interogativă a cererii în limba engleză (întrebări totale - *open questions*, întrebări scurte de confirmare - *tag questions*) pentru a semnala apelurile unor personaje locutoare la voința alocutorilor de a întreprinde o acțiune (structurile alternative, folosind forma de condițional *would* sau verbul modal *can/could*). Sistemul-țintă prezintă structuri corespondente orientate spre alocutor (*other-oriented*) construite pe formele de indicativ sau cele de condițional ale modalizatorilor lexicali „a vrea” sau „a putea”(Vrei/Poți să...). Cu toate acestea, rațiuni de echivalență pragmatică (care țin, de cele mai multe ori, de aspecte ale înlănțuirii discursive sau de particularitățile genului discursiv - expresivitatea literară) determină traducătorii să adopte strategii oblice (indirecte).

Restructurările sintactice se impun cu atât mai mult în enunțurile în care formele imperative sunt asociate *întrebărilor de confirmare*. În cazul celor din urmă, funcția discursivă vizează nu doar solicitarea unui răspuns (prim nivel de manifestare a valorii directive) ci și intensificarea valorii ilocuționare a rugăminții (funcționând, în termenii lui Searle, ca element de intensificare a prezentării scopului ilocuționar). În cele două sisteme ale corpusului, structurile care îndeplinesc astfel de funcții au comportamente sintactice diferite, influențând configurarea enunțurilor în care sunt integrate.

Formulele performative directive de tip rugămintă sunt soluții traductive frecvent adoptate de traducătorii lui Williams. Acestea echivalează relevant (produc efecte contextuale similare, presupunând eforturi de decodare egale) structuri-sursă directe (imperative urmate de formulă a rugăminții) dar și structuri indirecte care exploatează mărcile lexicale sau morfologice ale modalității volitive în limba engleză (*to wish* în structuri cu modul subjonctiv, verbul modal *will*).

Analiza noastră relevă o multitudine de strategii de redare creative și pertinente, incluzând transpuneri ale structurilor indirecte în acte directe, compensări ale forței ilocuționare (redată în original prin structuri morfo-sintactice specifice) prin modalizatori lexicali sau prin modulații semantice.

În concluzie, opinăm că păstrarea orientării și dinamicii ilocuționare a dialogului teatral dă măsura echivalenței pragmatice în traducere. Analiza întreprinsă de noi nu a avut ca unic scop evaluarea gradului de echivalență înregistrat de textele-sursă. Ne-a interesat în egală măsură evidențierea comparativă a posibilităților sistemice și apoi, a mecanismelor de selecție operate de traducător (la nivelul conținuturilor propoziționale) în construirea unor enunțuri și a unor macro-acte echivalente.

Bibliografie:

- Austin, J.L., 2003. *Cum să faci lucruri cu vorbe* [1962], traducere de Sorana Corneanu, prefață de Vlad Alexandrescu, Pitești, Paralela 45.
- Elam, Keir, 1980. *The Semiotics of Theatre and Drama*, Londra, Methuen.
- Ervin-Tripp, Susan, 1981. „How to make and understand a request”, în Herman Parret, Marina Sbisà, Jef Verschueren, *Possibilities and Limitations of Pragmatics*, John Benjamins Publishing.
- Ionescu Ruxăndoiu, Liliana, 1991. *Narațiune și dialog în proza românească. Elemente de pragmatică a textului literar*, București, Editura Academiei Române.
- Kerbrat-Orecchioni, Catherine, 2005, *Les actes de langage dans le discours: théorie et fonctionnement*, Paris, Nathan.
- Maugueneau, Dominique, 2007. *Pramatică pentru discursul literar: enunțarea literară* (trad.de Raluca-Nicoleta Balațchi), Iași, Institutul European.
- Nagy, Rodica, 2002. *Sintaxa limbii române actuale*, vol. I, Editura Universității Suceava.
- Searle, John, 1976. *A classification of Illocutionary Acts*, în *Language in Society*, Vol.5, No.1 (April, 1976), Cambridge University Press, pp. 1-23.
- Searle, John, 1978. *Speech Acts. An Essay in the Philosophy of Language*, Cambridge University Press (ediția a VII-a).
- Serpieri, Alessandro, 2001. “Translation and performance”, <http://pages.unibas.ch> , accesat la 18.02.2011.

Corpus de studiu:

- Williams, Tennessee, 1978. *Teatru*, Bucuresti, Editura Univers.
- Williams, Tennessee, 2000. *Plays 1937 – 1955*, New York, The Library of America.

ACKNOWLEDGMENT: This paper was supported by the project „Sustainable performance in doctoral and post-doctoral research PERFORM” - Contract no.POSDRU/159/1.5/S/138963, project co-funded from European Social Fund through Sectorial Operational Program Human Resources 2007-2013.

*The ALPHA
Association for
Culture,
Multimedia and
Democratic*

The International Scientific Conference

Globalization, Intercultural Dialogue and National Identity

**1st Edition, Târgu-Mureș,
29-30 May 2014,
"Petru Maior" University**

**literature ■ language and discourse ■ communication
and public relations ■ journalism ■ history and
cultural mentalities ■ psychology and sociology ■ law ■
economy and management ■ political sciences and
international relations ■ education sciences**

GIDNI - I

Scientific Board

Honorary Presidents

Acad. Alexandru Surdu (*Bucharest, Romania*)

Acad. Gheorghe Vlăduțescu (*Bucharest, Romania*)

President

Prof. Dr. Călin Enăchescu (*Târgu-Mureș - Romania*)

Members

Prof. Virgil Nemoianu, PhD (*Washington - USA*)

Prof. Antonio Spadaro, PhD (*Rome - Italy*)

Prof. George Banu, PhD (*Paris - France*)

Prof. Alexandru Niculescu, PhD (*Udine, Italy*)

Prof. Catherine Mayaux, PhD (*Cergy-Pontoise, France*)

Prof. Francesco Miano, PhD (*Rome, Italy*)

Prof. Anatol Petrencu, PhD (*Chișinău, Moldova*)

Prof. Mircea Muthu, PhD (*Cluj-Napoca, Romania*)

Prof. Rodica Pop, PhD (*Cluj-Napoca, Romania*)

Prof. Constantin Schifirneț, PhD (*Bucharest, Romania*)

Prof. Cornel Sigmirean, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Prof. Tatiana Dănescu, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Prof. Alexandru Cistelean, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Prof. Petruța Blaga, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Prof. Lucreția Dogaru, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Prof. Cornel Moraru, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Assoc. Prof. Dorin Popa, PhD (*Iași, Romania*)

Organizing Committee

President

Prof. Iulian Boldea, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Secretary

Assist. Prof. Dumitru-Mircea Buda, PhD (*Târgu-Mureș, Romania*)

Members

PhD Candidate Andreea Sâncelean (*Târgu-Mureș, Romania*)

PhD Candidate Marius Însurățelu (*Târgu-Mureș, Romania*)

PhD Candidate Ana Stoica (*Târgu-Mureș, Romania*)

***

www.upm.ro

www.asociatiaalpha.comxa.com

www.icsumures.acad-cluj.ro

CONFERENCE SCHEDULE

THURSDAY- 29 MAY 2014

8⁰⁰-10⁰⁰ - Registration – *Room R21*

10⁰⁰-11³⁰ - **Welcome and Opening** – *Aula Magna*

12⁰⁰-14⁰⁰ – Paper Presentations on Sections:

- **Literature I - Room: *Aula Magna***
- **Literature II - Room: *R04***
- **Literature III - Room: *A412***
- **Language and Discourse I - Room: *R39***
- **Language and Discourse II - Room: *R36***
- **Communication and Public Relations - Room: *R21***
- **Journalism - Room: *A411***
- **History and Cultural Mentalities - Room: *R06***
- **Psychology and Sociology - Room: *R35***
- **Law - Room: *A109***
- **Economy and Management I - Room: *R30***
- **Economy and Management II - Room: *R34***
- **Political Sciences & International Relations - *A204***
- **Education Sciences - Room: *R33***

14⁰⁰-15⁰⁰ - Lunch

15⁰⁰-19⁰⁰ - Paper Presentations on Sections

19⁰⁰ - Gratulatory Dinner

The conference is organised in partnership with:

The Mureş County Council
The Town Hall of Târgu-Mureş
The Writers' Union of Romania

GIDNI - I

22. Adelina Emilia Mihali, Assist., PhD, Technical University of Cluj-Napoca, North University Centre of Baia Mare, *National Identity Reflected in the Microtoponymy of the Upper Vișeu Valley, Maramureș*
23. Monica Olivia Grecea, PhD Candidate, "Babeș-Bolyai" of Cluj-Napoca, *National Identity: Pending. Case-Study German Performing Arts Groups*
24. Alina Preda, Assist. Prof., PhD, "Babeș-Bolyai" University of Cluj-Napoca, *The Power of Discourse – From Love of Justice to Articulations of Hate*
25. Mircea Breaz, Assoc. Prof., PhD, "Babeș-Bolyai" University of Cluj-Napoca, *Ion Vlasii's Literary Ways and Keys. The Aphoristic Way and it's keys of understanding*
26. Gigel Preoteasa, PhD Candidate, University of Craiova, *Is War Metaphor a Linguistic Reality in Football-Related Discourse?*
27. Ana-Cristina Chirilă (Șerban), PhD Candidate, "Ștefan cel Mare" University of Suceava, *Romanian Versions of Tennessee Williams' Plays: notes on translating directive acts*
28. Iulia Cordus, PhD Candidate, "Ștefan cel Mare" University of Suceava, *Rendre la Savoureuse Roumanie en français ou traduire en français le spécifique gastronomique roumain*
29. Dana Nica, Assist., PhD Candidate, "Alexandru Ioan Cuza" University of Iași - Université Blaise Pascal - Clermont 2, Clermont-Ferrand, France, *Port-Royal et la communication en langues romanes au XVIIe siècle*
30. Gabriela Iuliana Colipcă-Ciobanu, Assoc. Prof., PhD, Ioana Mohor-Ivan, Assoc. Prof., PhD, "Dunărea de Jos" University of Galați, *Social, Cultural and Identitary Borders: Romanian Emigration and Its Cinematic Representations*
31. Valentina Gabriela Hohotă, PhD Candidate, University of Craiova - Université de Bourgogne, *A Comparative Approach on French and Romanian Prison Medium as Socio-Discursive Community*
32. Alina Bogdan, PhD Candidate, "Dunărea de Jos" University of Galați, *Racial and Ethnic Identity in Stand-Up Comedy Performance*